

[Socialministeren.]

grundbeløbene. Denne forhøjelse af grundbeløbene betyder dels en udgift på ca. 80 mill. kr. årlig som følge af aftrapningens bortfald, dels en udgift på ca. 200 mill. kr. årlig som følge af en generel forhøjelse af grundbeløbene. Lægges de nævnte beløb, merudgifterne ved forhøjelse af invaliditetstillægget samt udgifterne ved nedsættelse af tilgangsalderen, til, bliver de samlede årlige merudgifter ved lovforslaget noget over 300 mill. kr. Bortset fra lovforslagets tekniske mangler er de foreslåede merudgifter af en sådan størrelsesorden, at jeg må henstille, at det af mig og regeringspartierne fremsatte lovforslag gøres til udgangspunkt for forhandlingerne.

I spørgetiden i går lovede jeg det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, at jeg ville se på et af det ærede medlem fremdraget tilfælde, hvor en folkepensionist som følge af den ændring i ventetillægsordningen, der blev gennemført ved loven af 29. marts 1960, skulle gå glip af et ventetillæg, som han ville have været berettiget til, såfremt de før den nævnte lov gældende regler havde bestået uændret. Det drejede sig om en person, der den 24. april 1958 fyldte 65 år, og som udsatte sin begæring om folkepension, til han i april 1960 fyldte 67 år, i forventning om at få tilkendt ventetillæg.

Jeg kan oplyse, at den pågældende pensionist heller ikke efter de regler, som gjaldt før loven af 29. marts 1960, ville have været berettiget til ventetillæg ved det fyldte 67. år i april 1960. Den 1. april 1960 trådte nemlig § 40, stk. 1, i folkeforsikringsloven om ventetillæg i kraft, og mænd kunne efter denne dato, som for øvrigt også efter den lovgivning, der gælder i dag, først få ventetillæg ved det fyldte 70. år, og efter den af det ærede medlem citerede overgangsbestemmelse i § 3, stk. 5, i loven af 2. oktober 1956 om folkepension — som nu er ophævet — kunne kun de mænd, der inden 1. april 1960 havde opnået en ret til ventetillæg, oppebære de forhøjede ventetillæg efter denne dato.

Et væsentligt punkt i forhandlingen i dag har været spørgsmålet om zoneudjævningen. Jeg har på sommerens møder talt ikke så lidt om ønskeligheden af en sådan zoneudjævning. Skulle man spørge folkepensionisterne, hvilket reformpunkt de selv sætter

øverst på listen, ville de utvivlsomt nævne ønsket om zoneudjævning. Jeg betragter dette spørgsmål som et hensigtsmæssigheds-spørgsmål i relation til statens økonomiske muligheder.

Det principielt ønskelige må være, som betonet af det ærede medlem hr. Mørk, at der banes vej for en ensartet pension overalt i landet, og således at man med hensyn til visse forskelle tilstræber disses regulering over rådighedsbeløbets procentsatser; det må jo ikke glemmes, at vi har fastsat forskellige procentsatser for rådighedsbeløbet i landsbyer, købstæder og i hovedstaden. Hvis vi skal bringe de to zoner op på samme højde som hovedstaden, vil det betyde en forhøjelse på ca. 45 mill. kr. ud over de millioner, jeg har stillet forslag om her, nemlig ca. 21 mill. kr. ekstra for landkommunernes og ca 22 mill. kr. for købstædernes vedkommende.

Jeg takker naturligvis det ærede medlem hr. Henry Christensen for den villighed, der kom til udtryk, til reelt og sagligt at behandle disse spørgsmål med det mål at få en enhedsordning for hele landet. Det ærede medlem betragtede det foreliggende lovforslag som et første skridt mod en retfærdighedsordning, og jeg håber, at vi i forlængelse af denne udtalelse meget hurtigt når frem til enighed om en enhedsordning for hele landet.

Med hensyn til zonegrænserne bemærkede det ærede medlem, at der ikke var fremkommet statistisk materiale til belysning af forskellene. Det er rigtigt, at det statistiske departement har arbejdet med tilvejebringelse af et sådant materiale, men ikke har haft held til at fremkomme med det. Da et folketingsudvalg sidste vinter behandlede folkepensionsspørgsmål, gav jeg dette udvalg oplysninger om hele spørgsmålet om zonegrænserne, og det kan måske have sin interesse, at folketinget gøres bekendt med disse oplysninger. Jeg skal derfor med den højtærede formands tilladelse citere ministeriets skrivelse:

„Med henblik på at tilvejebringe en sammenligning mellem leveomkostningerne for folkepensionister (aldersrentemodtagere) i de forskellige hovedlandsdele har socialministeriet siden 1953 ført forskellige forhandlinger med det statistiske departement. Resultatet heraf blev,